

Єднаймося в Просвіті!

Єсть Бог, я чую се, я знаю,
Його у власнім серці маю,
Його у твориві я бачу,
В своїй Його знаходжу вдачу:
Він в моїй совісті говорить,
І мною нищить, мною творить.
Що я скажу, Він «ні» не скаже,
І що я зв'яжу, й Він те зв'яже.

Іван ФРАНКО

16 (590)
21 квітня
2016 р.

Тижневик "Галицька Просвіта" * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ "Просвіта" ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Головний редактор – Богдан Вівчар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Марія Дзєбчук * Набір – Наталія Дяченко * Друк – КП фірма "ЛІК" * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського, 18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (03422) 2-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * http://uaprosvita.if.ua/ * Наші реквізити: Р/р 26003300012896 в ПАТ "Ідея Банк" МФО 336310, код 04929075. * За зміст і достовірність інформації у рекламі відповідає рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точністю викладених фактів відповідає автор * Редакція застерігає за собою право редагувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

НЕ РОЗЧАРУВАТИСЯ Б...

Шановні! Чи можете уявити ситуацію, коли б керівник, скажімо, фермерського господарства у гарячу посівну чи то жнивну пору ніяк не міг вмовити своїх механізаторів, аби ті сідали за кермо і бралися до роботи. І як він їх не вмовляє, і як він їх не шпетить, навіть по телевізору показує, а їм діла до того нема. Чи-то по буфетах сидять, чи-то вигоном тиняються, а до роботи ані пальцем. Ото саме пальцем, бо йдеться, якщо ви здогадалися, не про трактористів чи комбайнерів, не про слюсарів чи навіть сантехніків, а про наших обранців – народних депутатів.

Головуючий, себто голова парламенту чи котрийсь із його заступників, і так, і сяк умовляють їх зайняти свої місця й голосувати за той чи інший законопроект, себто лише натиснути пальцем кнопку, а вони – ані руш. Хоч часом ухвалити потрібно важливі для суспільства закони, а їм усе часу не вистачає. Нахабно, зневажливо перед усім світом нехтують своїми обов'язками й клятвами. І спостерігаючи таке неробство й негодобство, напевно, не лиш я запитував: панове, та більшість із вас пішла в депутати з якоїсь праці, де був встановлений чіткий графік роботи і ви зобов'язані були дотримуватись його. То чого ж цих правил не дотримуетесь у вищому законодавчому органі держави? Звідкіль таке зневажливе ставлення до своїх обов'язків у ранці народного обранця? Невже влада так псує? Чи не тому за 25 років Незалежності ми так і не спромоглися зробити нашу країну успішною, як це зробили наші західні сусіди. Бо виглядає, що кожний чиновник будь-якого рівня, посівши крісло чи посаду, уявляє себе таким цабе, що йому вже і закон, і мораль, і відповідальність – пофіг. І з цим треба щось робити.

Що з того, що нещодавно велика компанія нардепів їхала у Європарламент вчитися парламентаризму. Їм там читали лекції і розповідали, як треба творити законопроекти, спілкуватися з виборцями. Але, як на мене, нашим обранцям потрібно зятимити одне: хлопці й дівчата, просто ходіть на роботу і не гніліть, працюйте повний робочий день. Як це роблять мільйони ваших співвітчизників. І за зарплати значно нижчі ніж у вас.

Я це до того, що, заступаючи на пост глави нового Уряду, голова Верховної Ради Володимир Гройсман пригрозив: «Я вам покажу, що таке управління державою!» Прозвучало рішуче. Але якщо він не зумів навести лад у парламенті, то чи зможе zorganizувати роботу Уряду? Хочеться дуже вірити в це. Хоч боюсь помилитись. Бо як уже вірили Ющенкові, Порошенкові, годі казати! Та й останній обіцяв не менш рішуче покерувати державою: війну припинити, корупцію знищити, взагалі захити по-новому. Що з того вийшло і що з того виконано, відчуваєте самі.

А втім, жити по-новому наш Президент таки пробує. Оце блогер Павло Шеремет опублікував в Інтернеті фото й повідомлення, як наш гарант у якійсь іспанській аптеці 17 квітня без почту й охорони купує вітаміни і ліки. Щоправда, коли до нього звернулись подивовані співвітчизники, він тут же зник на білому порше.

Звичайно, приємно, що є в Україні людина, яка незважаючи на війну, на обстріли, поранення і загибель його підданих, може собі дозволити спокійно полетіти на вихідні на іспанську віллу на березі Атлантики й відпочити. А коли навіть трохи занедужав, спокійнісінько піти в першу-ліпшу аптеку й купити ліки. Без охорони, без почту, без понтів. Але як би це було добре, якби він зробив це у своїй країні. А коли так зробити не можеш, то зроби країну такою, щоб міг. Щоб була вона така тиха й приємна для життя, як та ж Іспанія. Обіцяв же, що будемо жити по-новому.

Хочеться, щоб бодай новому главі Уряду вдалось належно покерувати державою, якщо вже не вийшло з парламентом. Бо так прикро щоразу розчаровуватись.

Богдан ВІВЧАР

ВІТАЄМО
З ВЕРБНОЮ
НЕДІЛЕЮ!..

В Івано-Франківську відзначили 104-ту річницю складання українською молоддю першої пластової присяги.

З нагоди свята минулої суботи в міському парку відпочинку і культури імені Тараса Шевченка влаштували активітети для юнацтва. Молодь змагалась у пейнтболі, скелелазінні, бойових мистецтвах та фрізбі. До слова, до останньої гри долучились і патрульні поліцейські міста.

Окрім того, традиційно пластуни виготовляли арт-цікавинки та співали пісні. А після 21 години влаштували кінопоказ під відкритим небом у сквері Міцкевича.

ЖИТТЯ ЯК Є

Зустрічали бійців

У середу на залізничному вокзалі Івано-Франківська зустріли демобілізованих учасників АТО.

Двох воїнів зустріли громадські активісти, волонтери й представники влади.

Воїн Саша Піголкін служив у Донецькій області у 27-ій бригаді. Він радий теплій зустрічі вдома. Про зону бойових дій говорить стримано.

«Там складно, але терпимо», – прокоментував воїн.

Його зустрів друг, також борець, Віталій Римик, який служив 14 місяців у 27-ій бригаді й демобілізувався минулого тижня.

«Ця війна надовго...», – сказав він.

Керівник управління з питань надзвичайних ситуацій МВК Ігор Влізло розповів, що на Прикарпаття повернулося близько 250 демобілізованих бійців, ще приблизно стільки очікують. Воїнам надають допомогу в Центрі психологічної допомоги.

СВЯТКУВАЛИ ПЛАСТУНИ

У неділю до Івано-Франківська з'їхались пластуни з усього Прикарпаття. Вони урочистою ходою пройшли від своєї «квартири» по вулиці Павлика до фортечної галереї «Бастіон».

На захід завітали і сам міський голова Івано-Франківська Руслан Марцінків, який теж належить до «Пласту», у званні пластуна-сеньйора, та секретар міської ради Оксана Савчук, яка теж є пластункою.

«Перший мій пластовий досвід був у 12 років у Надвірній, а вдруге я вже прийшов у більш дорослому віці – у 19 років. Потім я очолював станицю, згодом – округу «Пласту», – розповів мер Руслан Марцінків.

Старша пластунка Яна Лотовська зазначила, що 104 роки тому у Львові троє пластунів склали першу пластову присягу, і цей день вважається початком всього «Пласту», не тільки в Україні, а й в цілому світі.

Міський голова нагородив відзнаками міської ради тих пластунів, які проявили себе в організації пластових таборів та вишколів.

Що серце бачить...

В галереї «Арт на Мур» відкрилася виставка живопису ірландця Джона Стокса.

«Кожна картина – це подорож для мене, подорож у незвідане. На початку я й поняття не мав, куди йду. Ця подорож починається з відчуття, з певного імпульсу. Я відчуваю сутність, яка проходить крізь мене. Архетипи, що знаходять своє вираження в символах, таких як Хрест або Лінг'ам... Сподіваюся, що для глядачів мої роботи стануть переходом до нового стану їхнього буття», – говорить автор про виставку.

Джон Стокс – художник-самоук, аматор, цілитель, композитор і письменник з Ірландії. Час від часу він проживає у різних містах світу: у Дубліні, Голуеї (Ірландія), Нью-Йорку (США), Гранаді (Іспанія), Копенгагені (Данія) та інших. Зараз він закохався в Івано-Франківськ, його мешканців. Джон проживає тут уже десять місяців. Він склав і записав п'ять альбомів із власною музикою. Зараз готується до видання книжка Джона Стокса «Автобіографія Тантрика».

ЗВЕРНЕННЯ

ВШАНУЙМО ТИХ, ХТО СВІТ УРЯТУВАВ

26 квітня 2016 року виповнюється 30 років з моменту техногенної ядерної катастрофи – аварії на Чорнобильській атомній електростанції.

У зв'язку з цим обласна влада звертається до підприємців:

«Шановні підприємці, керівники підприємств, організацій! Обласна влада звертається до вас із проханням вшанувати учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та постраждалих внаслідок цієї катастрофи громадян, які працюють в очолюваних вами колективах. Просимо посприяти їм матеріальним заохоченням, нагородити пам'ятними відзнаками за той подвиг, який здійснили ліквідатори Чорнобильської трагедії заради нашого майбутнього».

Чому ж не линуть на поріг?
Напевно, їм же недалеко...

Чому могили та хрести
Стоять самотньо в запустінні,
Невже молитву донести
Немає часу та й сумління?

О мила пташко, їм прости:
Сюди не можуть прилетіти,
Надовго спалені мости
У правітцівській світи.

ЩО НА СЕРЦЕ ЛЯГЛО...

ЧОРНОБИЛЬ

Цвітуть в Чорнобилі сади,
Сумують вікнами домівки,
Та не збирають там плоди,
Не чути людської говірки.

Стоїть лелека у гнізді,
Ніяк не може зрозуміти,
Чому людські двори пусті,
Куди поділися всі діти?

Здолав він тисячі доріг,
Летів до рідного гніздечка,

Діана БОСЕЧКО, учениця 8 класу Бортниківського НВК Тлумацького району

НА ТОМУ СТОЮ

ОСТОРОГА ДЛЯ ПРЕЗИДЕНТІВ*

Політична криза в Україні розродилася форматом Янукович–Азаров. Цей формат – дорога до авторитаризму, тобто самодержавства – хвороба Президентів України, які прагнуть необмеженої влади.

Нащо Президентам демократичної країни необмежена влада?

Очевидно, щоб під маркою демократії сховати диктатуру. Приклад: Гітлер-2 В. Путин. Цей формат дозволяє безкарно порушувати закони, зокрема Конституцію.

Цю хворобу українських Президентів суспільство має лікувати.

Суспільство має домагатися всіма можливими шляхами ухвалення закону «Про імпідмент Президенту». Цей закон має лікувати невилікову хворобу українських Президентів.

Закон має висвітлити всі хибні кроки Президентів, що ведуть до імпідменту: невиконання передвиборних обіцянок;

маніпуляції з ЦВК – непризначення часної голови і складу ЦВК;

нагородження орденами та званнями своїх призначенців;

недемократична кадрова політика – призначення на відповідальні пости осіб, які раніше або на цій посаді порушують засади демократії;

невжиття рішучих заходів до призначення, який порушує основні засади демократії або покриває корупціонерів і зрадників, на що вказує громадськість і навіть іноземні державні діячі та дипломати;

здійснення комерційних проектів на своїй посаді, зокрема негласне відкриття комерційних об'єктів за межами України;

повідомлення про свої нібито законні дії заднім числом (пост-фактум);

будь-які дії, що їх компетентні державні або громадські органи визнають несумісними з посадою Президента.

Останній пункт потрібен тому, що важко передбачити всі можливі порушення, до яких може вдатися всенародно обраний Президент. Тому розробники такого закону можуть додавати до цих пунктів інші, яких вимагатимуть обставини.

Наявність такого закону, передбаченого Конституцією, буде засобом, який змушуватиме Президентів шануватися й контролювати самих себе, а не вишукувати об'їздок і недоробок у законах для виправдання своїх протиправних дій.

Відсутність такого закону викликати постійні тертя в державі між виборцями та їхнім обранцем, а це – джерело непередбачених подій.

Святослав КАРАВАНСЬКИЙ

*Зберігаємо правопис автора.

ВАРТО ЗНАТИ

ФЕСТИВАЛИ ТРАВНЯ В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКУ

Завітати на тематичний фестиваль – це найкращий спосіб відчувати розмаїття культури, поспостерігати за традиціями, побачити красу природи й архітектури. Пропонуємо перелік захоплюючих фестивалів Івано-Франківська, що проходять у травні.

ФЕСТИВАЛЬ «CARPATHIAN SPACE» (6–8 травня)

В Івано-Франківську відбудеться перший Міжнародний мистецький фестиваль країн Карпатського регіону «Carpathian space» («Карпатський простір»). До міста приїдуть представники багатьох країн, зокрема, Польщі, Угорщини, Молдови та Румунії. Ідея проведення фестивалю полягає в бажанні об'єднати митців і бізнесменів, продемонструвавши культурний та економічний потенціал. Задля цього в програмі фестивалю передбачають проведення майстер-класів майстрів народних промислів, шеф-кухарів, виставок художників і фотомитців, організують виступи

фольклорних, джазових та рок-колективів. Під час фестивалю на Прикарпатті перебуватимуть посли країн-учасниць та їхні делегації, які представлять бізнес-можливості своїх регіонів. Буде така нагода і в місцевих підприємств.

ФЕСТИВАЛЬ ІСТОРИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ «СОФІЯ» (6–8 травня)

В рамках святкування Дня міста в обласному центрі відбудеться фестиваль історичної літератури «Софія» за участю письменників з усієї України. Серед учасників будуть і лауреати Шевченківської премії Василь Шкляр та Михайло Андрусак. Фестиваль започатковує власну бібліотеку, яка буде активно прописувати маловідомі теми з української історії. До друку готуються документальна книжка Сергія Трохима «1986. Чорнобильські хроніки», роман Степана Процюка «Інфекція», книжка матеріалів В'ячеслава Чорновола «Україна починається з тебе» та інші. Окрім того, зустріч із майстрами історичної

літератури зверне увагу широкого загалу на відповідну тематику й дозволить розширити свої знання з історії власного народу – його трагічних і героїчних сторінок.

«СВЯТО КОВАЛІВ» (6–8 травня)

Це дійство традиційно проводиться в рамках святкування Дня Івано-Франківська. Фестиваль ковалів – найбільша туристична принада столиці Прикарпаття. Щороку масштаби свята все більші, виробі все цікавіші, а список закордонних гостей-учасників усе ширший. На весь період фестивалю центр міста перетворюється на велику кузню, де виріє одне з найдавніших мистецтв. Гостям пропонують придбати різноманітні сувеніри, замовити виріб на свій смак, налагодити контакти з провідними майстрами ковальства. Але найцікавішим є можливість побачити найсокровенніше – секрети творення безсмертної краси у металі. Цьогоріч на фестивалі надалі працюватимуть над проектом

ДУХОВНЕ

ГРОМАДОЮ НЕСЛИ ХРЕСТ

Минулої неділі в Івано-Франківську проїшла загальноміська Хресна дорога.

Почалася вона біля церкви Царя Христа (вулиця Незалежності, 181) і пройшла до Вічевого майдану, архікатедрального і митрополичого собору Святого Воскресіння. Участь у ній взяли кілька тисяч містян і гостей обласного центру. Зокрема, учасники АТО, правоохоронці, поліцейські, міські та обласні чиновники, а також мешканці міста.

Під час Хресної дороги символічний хрест по черзі несли священнослужителі, семінаристи, сестри-монахині, працівники обласного управління освіти, вчителі та старшокласники, вівтарні дружини, пластуни, студенти, учасники АТО, правоохоронці, медики, полісмени, владці.

Важливо, що цьогоріч це символічне дійство відбувалось із усвідомленням своєї відповідальності за долю інших. Адже проходило воно в Рік Милосердя.

МАЙСТЕР-КЛАС

СИМВОЛІКА ПИСАНКИ

З ініціативи первинного осередку МО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка ІФНМУ в читальному залі бібліотеки медуніверситету відбувся майстер-клас із писанкарства, який провела старший науковий співробітник Музею мистецтв Прикарпаття Іванна Равлюк.

До заходу долучилися і студенти-іноземці підготовчого відділення, повідомляє прес-служба ІФНМУ.

Під час майстер-класу Іванна Равлюк розповіла про символічне значення орнаментів на писанках: «Калина символізує дівочу красу, квітка означає життя, дерево нагадує про продовження роду, дубове листя – символ чоловічої мужності, птахи вважаються вісниками весни, риба – життя Ісуса Христа». Щодо кольорів, то червоний

означає любов, чорний – багатство, зелений – пробудження всього живого, блакитний – мистецтво. Деякі студенти вирішили малювати на писанках смайлики.

Студенти-іноземці підготовчого факультету ІФНМУ теж взяли участь у майстер-класі. Вони навіть одягли національний український одяг і прочитали вірші про писанку. Тим паче для багатьох студентів-іноземців традиція розмальовування писанок є новою.

Громадянин Нігерії Келвін Мені каже, що в його країні Великоднім святкам не надають такого великого значення, як в Україні.

ВАРТО УВАГИ

ЧОМУ НА КАЛУЩИНІ МОЛОДИХ ЦІКАВИТЬ ПЕНСІЯ

Визнаймо відверто: щойно про невідому старість та соціальні гарантії заходить мова з молодими людьми, то в їхніх очах бачимо відверту нудьгу. В Калуському об'єднаному управлінні Пенсійного фонду України цю проблему обговорюють за допомогою квест-гри. Зокрема, її провели спільно зі студентами-практикантами Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника.

За умовами гри, «Пенсіонер» поетапно проходить всі кроки пересічної людини, яка звертається до територіального управління за призначенням пенсії: від ознайомлення зі списком необхідних документів, випискою ОК-5 до подання заяви для призначення пенсії. До «Кадровика» вимоги були більшими – адже він повинен сам консультувати працівників свого підприємства.

– У ході гри, – зізнався начальник управління фонду Ігор Кучма, – ми побачили як сильні,

так і слабкі сторони в організації своєї роботи з прийомом громадян за принципом «єдиного вікна». Тому цей захід був корисним для всіх.

Основна ідея, яку намагались донести майбутнім юристам – кожен відтепер має дбати про своє майбутнє і розуміти, що йому робити, щоб мати гідне пенсійне забезпечення і щоб ніхто не міг порушити його права.

Як не прикро, в Калуському районі багато молодих людей, яким уже доводилося вирішувати питання пенсійного забезпечення – при втраті годувальника, і вони на власному досвіді переконались, як важко жити без соціальних гарантій, коли працюєш без офіційного оформлення. І тому важливо сформулювати правильний підхід до питання пенсійного забезпечення в молоді, яка щойно готується розпочати свою трудову діяльність.

Володимир КРИВОРУЧКО

СЛОВО – ЗБРОЯ

ДАЙ РОЗУМУ ІМ, БОЖЕ!

О Боже, дай Ти грошей депутатам, Бо бідні і спадають з них штани – Витрати йдуть на всі потреби – І від жебрацтва їх охорони.

Як йшли в Верховну Раду – обіцяли, Що будуть слугами народу своєму, Билися в груди і кишені вивертали, Що бідна вся країна і вони в боргу.

Ти зрозумій, Всевишній, всім їм треба Прогодувати жінку і сім'ю, Дітей навчати в Лондоні, Парижі, Ще треба грошей на близьку рідню.

А про коханок – хоч не згадуй – Так тягнуть гроші, як злу кров п'явки – Квартири, меблі, шуби і прикраси... Усип їм срібняків хоч жмені три.

Дай розуму їм, Боже, аж по самі вінця, Щоб помогли всім нам – терплячим і простим, Щоб й нам всімхнулось сонце, сонце вічне, І світ й нас обійняв, й став радісним таким.

Вони ж нам обіцяли, що кабанство Все від корит державних відженуть, Хабарників у буцагарню

всіх посадять, Злодіїв-казнокрадів приберуть.

А люд наш посполитий вірить, вірить, Терпляче жде. Аж піт чолом тече... Скільки вже можна

впиватися брехнею? Народ «верхівка» в прірву доведе!

Докерувалися «вожді» до драних штанців, Вкраїнська молодь за кордон уся їде, Землі зарослі диво-бур'янами І покоління старше вже відходить – мре...

Невже вам стільки треба, казнокрадам? Невже вас совість зовсім не гризе? Ну подивіться на народ – він стогне-плаче, Вас народила мама, а чи щось лихе?

Бо незабаром прийде час розплати, Змете народ вас, як противнеє сміття. У пеклі буде варитися-конати... З прокляттям буде жити ваше ж онуча.

Роман ЯЦИК,

просвітянин, с-ще Обертин

«LIVE ACOUSTIC FESTIVAL»

(28 травня)

Захід об'єднає виконавців із різних міст України, які впродовж кількох годин даруватимуть публіці якісну українську музику. Фестиваль має на меті популяризувати українське, представити талановитих виконавців та зацікавити слухачів акустичними виступами. Цей захід буде цікавий як для молоді, так і для старої публіки. Адже чуттєва музика та проникливі тексти підкорюють серця незалежно від віку. Організатори також сподіваються, що акустичний фестиваль буде цікавим не лише місцевій публіці, а й меломанам з інших міст. Надалі планують проводити фестиваль щорічно. У цей вечір свою творчість слухачам даруватимуть такі гурти, як «Vivienne Mort» (Київ), Kolos – лідер гурту «Фіолет» (Луцьк), «Патронічі» та Герда Соняш (Івано-Франківськ).

«ДЕНЬ ВУЛИЧНОЇ МУЗИКИ»

(21 травня)

В Івано-Франківську, як і в інших великих містах України, цієї весни знову відбудеться масштабне святкування Дня вуличної музики. Загалом по Україні передбачається проведення Дня вуличної музики приблизно в 15 містах. Треба зазначити, що День вуличної музики буде проводитися в обласному центрі 21 травня, і він стане вже третім за рахунком. День вуличної музики проводиться традиційно у третю суботу травня, коли на вулицях міст можна побачити безліч виконавців і музикантів – як професіоналів, так і аматорів, які виконують для людей музику власного авторства. Франківчани та гості міста отримають можливість насолодитися вуличною музикою, відтак будуть звучати найрізноманітніші композиції, від джазу до хіп-хопу, від року до фолк-музики.

БУТТЯ ГРОМАД

СПІВПЕРЕЖИВАННЯ

Готуючись до вшанування 23 травня Дня Героїв, члени Середньо-Березівської станиці Братства ОУН–УПА на своїх зборах обговорили ситуацію в Україні, що склалась після затвердження нового складу Кабінету міністрів і визначили конкретні заходи до святкування Великодня і Дня Героїв. Стурбованість не тільки братчиків, але і всієї громади села, перебігом політичних подій на владному олімпі висловив голова Братства Середньо-Березівської станиці Іван Клим'юк. Народна мудрість говорить: де двоє чубляться, там третій користає. Тож політичні чвари з приводу владних портфелів і крісел, гіпертрофованих амбіцій і примітивно замаскованого користолюбства в період випробувань російсько-українською війною грають на руку ворогам України, їхнім планам знищити нашу державу зсередини.

На жаль, і в середовищі сільської інтелігенції (навіть членів Братства) спостерігаються тенденції наслідувати столичних політиканів, що на очах всього світу замість об'єднатись і спільно творити міцну європейську державу, виступають у ролі героїв славнозвісної байки про лебедя, щуку і рака... Розуміючи підступність інформаційної війни, яку веде Росія, І. Кли-

м'юк наголосив, що для успішного втілення в життя ідей і засад Братства насамперед потрібно посилити дисципліну й відповідальність кожного члена організації за довірену ділянку громадської роботи.

Музей визвольних змагань, де відбулися збори, ініціатором створення якого став І. Клим'юк за підтримки педагогічного колективу місцевої школи і виконкому сільської ради, відіграє значну роль у патріотичному вихованні учнівської молоді, залучає до пошукової праці багатьох небайдужих і патріотичних березунів. Нещодавно в музеї відбулась хвилююча зустріч із комбатантом ОУН–УПА другом Листом – Негричем із Яблунова і його ріднею. Експозиція музею поповнилась новою рубрикою про молодих березунів – учасників АТО, якими гордиться не тільки рідне село, але і вся Україна. Обговорювалась пропозиція Володимира Грабця, сина героїчного командира підрозділу УПА полковника Батька (Омеляна Грабця) про таборування пластунів у місцевій школі. Слід зазначити, що в цій школі вже таборували сумівці (Спілка української молоді) на чолі з сином не менш відомого упівця – сотеного Березівської сотні Кривоноса (Мирослава

Симчича) Ігорем Симчичем. Щоправда, сумівцям вдалося вирішити фінансові питання, а от чи вдасться пластунам – треба добряче постаратися всім, хто розуміє важливість і неординарність такого заходу. Тим більше, що «Пласт» уже успішно діє у сусідньому селі – Нижньому Березові.

За справжню українську Україну боротись треба не лише на фронтах російсько-української війни, але і в тилу, в кожному селі й місті. Боротись так, як боролись історичні герої України, святковий день яких березуни відзначатимуть на фестивалі в Космачі, куди поїдуть братчики, активісти національно-патріотичних організацій, хор села і всі охочі.

Збори братчиків одноставно висловились за негайне звільнення незаконно ув'язненої ганебним російським судилищем героїчної Надії Савченко й закликали мужню українку припинити сухе голодування, бо вона є символом нездоланної України й потрібна Україні живою. Герої повинні жити!

В роботі зборів Братства взяла участь комбатанти ОУН–УПА, зокрема Василь Томич, якого привітали з 90-літтям, директор Середньо-Березівської середньої школи Ігор Генік, активістка національно-патріотичних організацій і музею Анна Малкович, сільський голова Микола Ігнатюк, колишній голова сільради Михайло Томич, завідувачка музею Марія Симчич...

Микола Зеновій СИМЧИЧ

КІНО: ПРАВДА ПРО КРИВДУ

ВОЛЯ АБО СМЕРТЬ

Нещодавно з'явився фільм Дем'яна Колодія «Воля або смерть» («Freedom or Death»). Це знаменитий і один із найкращих фільмів, який представляє нещодавні бурхливі події в Україні. Побачивши цей фільм, глядачеві важко повірити, що такі жахливі події відбувалися й відбуваються в незалежній Україні (після 24-ох років Незалежності).

Постають запитання:

Де була «славна» українська чорноморська фльота, коли без жодного пострілу віддали Путінові Крим?

Де поховалися колишні Президенти України: Леонід Кравчук, Леонід Кучма та Віктор Ющенко тоді, коли банди «Беркута» вбивали невинних людей на Майдані? (а може, вони на той час поїхали «віддихати» до Панами?)

Як можна мати відкритий кордон із найбільшим ворогом України – Росією? Путін не мав жодних перепон постачати важку артилерію з Росії.

Кілька років тому Україна хвалилася, що має близько 200 000-ну армію! Де поділися всі ці колишні «хорообрі» солдати, полковники, котрі гусячим кроком так «по-геройськи» виступали на парадах, а як довелося їхати на схід боронити Україну проти російських монголів, то вони десь пощезали, а мусили їхати добровольці. В той сам час Україна продавала літаки за кордоном!

До сьогодні Уряд України не покарав цих бандитів із «Беркута», які так жорстоко поводитися з цивільними людьми!

Дем'ян Колодій – молодий режисер. Хоч він народився вже в Америці, діди його приїхали з України, він вільно розмовляє українською. Дем'ян ризикував своїм життям, коли їздив і їздить фільмувати ці страхітливі події. Один із його перших фільмів був про Помаранчеву революцію, а останньою на «YOU TUBE» можна побачити його «trailer», де Дем'ян їде на Донбас показувати свої фільми воякам, які відбивають східні землі України від орди з Росії.

Дуже бажано, щоб цей фільм був розповсюджений по всій Україні, щоб народ України врешті довідався, що діялося й діється в їхній країні по 25 роках Незалежності!

Фільм «Воля або смерть» можна замовити, висилаючи \$ 25 до: Damian Kolodij, 30 South Crescent, Maplewood, NJ 07040, USA

др. Богдан БОДНАРУК, Венис

ТАК ДУМАЮ

ЗА ПЛЕЧИМА НЕ НОСИТИ

У Літургії неодноразово чув ім'я св. Йосафата Кунцевича.

Якою була доля цього свідомого й поважного українця?

Св. Йосафат – визначний син нашої Волині, один із найбільших святих українського народу й Христової Церкви. Народився в давньому княжому місті Володимирі-Волинському близько 1580 р. Виховувався під дбайливим доглядом своєї побожної матері. Постійно відвідував церкву, і з дитинства виникло в юнака бажання посвятитися Богові.

Навчався у м. Вільно, столиці Великого Литовського князівства, до складу якого входила тоді Волинська земля. Вільно було не тільки центром культури, але й усяких сект, ересей, розваг.

Та молодого Кунцевича вабила молитва і церква. Близький йому був осередок василіанських монастирів Литви й Білорусі. В Україні в той час велась релігійна війна, спричинена з'єднанням української Церкви з римською. Велись дискусії за і проти єдності, з одного боку йшла радість з'єднання, з іншого – вороже сприйняття. 16-річний Кунцевич звернувся до найкращого порадики – Господа Бога з ревною молитвою: «Господи, навчи мене путі Твоєї, щоб я ходив у Твоїй правді», – кликав він. Став максимально вивчати церковні книги і розумів, що Церква була єдиною з часів св. Петра. Христове вчення стало для нього ідеалом, за яким він житиме, працюватиме і врешті віддасть своє життя. Великою пошаною серед вірних східного обряду була Свято-Троїцька церква. При церкві був монастир отців-василіян, фундатором якого була дружина литовського князя Ольгерда – Марія зі свідомого українського роду.

Після Берестейського собору цей монастир підтримував рішення за з'єднання з Апостольською столицею в Римі. У 24 роки Кунцевич вступив до Свято-Троїцького монастиря. Разом

із чернечою рясом Іван Кунцевич прийняв чернече ім'я Йосафат. Вів усамітнений спосіб життя, виконував суворі покути, щиро молився. Цікавився полемічною літературою, що з'являлась як на захист унії, так і проти неї.

Згодом він сам написав декілька книжечок: «Оборона віри», «Хрищення св. Володимира», «Першість святого Петра», «Правила й установи для священників», «Катехизм». Київський митрополит Іпатій Потій висвятив Йосафата на диякона, заснував митрополічу семінарію. Сам Йосафат був чудовим проповідником, глибоко знав істини святої віри. Мав чудові здібності до науки, ангельський голос і велику любов до співу. Особливо радів Йосафат вступу до монастиря молодого доктора богослов'я Івана Рутського, який приніс у монастир атмосферу науки. У 1608 році Йосафат був висвячений на священника, призначений ігуменом. Заснував ряд нових монастирів. Вів широку доброчинну діяльність. Побував у Києві. Був призначений помічником Полоцького єпископа, а 1617 р. – єпископом. Після Люблінської унії між Польщею і Литвою 1569 року, Білорусь увійшла до Речі Посполитої, туди належав і Київ.

Для поширення унійних ідей святей Йосафат укладає для народу книжечку «Оборона віри». Та ворог не спав. Вертаючись із Москви 1620 р., Єрусалимський патріарх Теофан таємно став висвячувати в Києві єпископів, що виступали проти унії. На Кунцевича у Вітебську напали підбурені негідники – відрубали йому голову й тіло кинули в річку Двіну. Страх перед людьми примусив їх витягти тіло з води і його врочисто похоронили. На могилі св. Йосафата діялось багато чудес, зафіксовано більше 100 оздоровлень. У 1867 р. Кунцевича проголошено святим. Мощі з Полоцька перевезено у Білу на Холмщині, пізніше – до Відня, тепер вони зберігаються у Римі. Українці збираються тут особливо численно.

Богдан СУШЕВСЬКИЙ, просвітянин

ІГРИ МАЛИХ І ДОРОСЛИХ

ОЦЕ НАШІ РОЗУМНИКИ

У Коломийській міській бібліотеці № 3 для дітей традиційно відбулася інтелектуальна гра «Розумники й розумниці».

Цього разу працівниця бібліотеки, просвітянка Тетяна Власій запросила на спілкування учнів третього класу міської школи № 3. Із великим захопленням юні інтелектуали відповідали на різноманітні запитання, де домінувала зацікавленість рідним словом, українськими книжками.

Діти навперебій демонстрували свої знання, обізнаність зі світом речей. Активних було багато, та перше місце зайняла Еліна Цалинюк, друге – Арсен Старчук, третє – Станіслав Гаврилюк. Переможцям гри вручив по книжці член Національної спілки письменників України, голова журі Василь Рябий.

Отже, школярі розширили своє пізнання світу, а бібліотека зареєструвала нових юних читачів.

Василь ГЛІД

ЖИТТЯ ОСЕРЕДКІВ

ІЗ ПОПЕЛУ ЗАБУТТЯ

Нещодавно Обертин відвідала делегація молодих громадян Ізраїлю. Перебуваючи в туристичному турне Україною, молоді юдеї відвідали й прабатьківщину своїх родичів. Гості цікавилися місцями проживання, культурного відпочинку, праці прадідусів і прабабок. Показали місцеві краєзнавці й місця страти єврейського населення Обертини і навколишніх сіл. Наймасовіші розстріли здійснювалися на території містечка в урочищі Окопище.

В період між Першою і Другою світовими війнами в Обертині проживало 2500 євреїв. Мала єврейська громада дві синагоги – одну двоповерхову цегляну, іншу двоповерхову дерев'яну. Діяли дві єврейські школи, споруджені на кошти єврейського мецената Барона Гірша. До слова, Тлумачський центр дитячої і юнацької творчості знаходиться в колишньому приміщенні єврейської школи Барона Гірша, що проживав у Відні. Був ув Обертині також єврейський театр, який мав просторе приміщення, при театрі діяла бібліотека, якою завідувала Емма Гельфер.

Для фінансової підтримки євреїв у 1898 р. було засновано кредитове товариство «Біхур Холім». Засновником його був адвокат Йозеф Геллер. Керівник єврейського кагалу в Обертині, Йозеф Удельсман, був ініціатором заснування футбольної команди євреїв «Гакоах» (капітан команди – Мозес Штейн, тренер – Хаїм Трутнер) та гімнастичного товариства. Тому в Обертині функціонували три футбольні команди: українська, польська і єврейська.

Обертинський лікар Вольф Бретлер був ініціатором заснування кінотеатру. З 1921 року в містечку регулярно «крутили» кіно. Мали євреї свій духовий і струнний оркестри, була і єврейська весільна музика. В ресторани Удельсмана оркестра рестораніна грала цілий день.

Коли в 1930–1932 роках зводили велике приміщення місцевої школи, то кошти збирали з трьох громад – української, єврейської і польської. Власники магазинів Леон Швімер, Юнфер Хаїм, Мехлі Гишко, Йосиф Зоргер, Фогіль Абрум здали на школу найбільше коштів.

Декілька років тому в Обертин приїжджав професор Бостонського університету, президент американського благодійного фонду ім. Джорджа Вашингтона (США) Джон Стачель. На обертинській землі трагічно загинули його родичі, знайомі, товариші. Хотілось і йому вклонитись праху рідних.

З приходом німецької окупаційної влади в 1941 році життя жителів Галичини змінилось. Особливо це відчули єврейські громади. 2 липня німці захопили Станіслав, Тлумач, Коломию, Городенку, Обертин. Німецька влада на Тлумачський і Обертинський повіті призначила гауптмана (капітана) Петера Кремера – повітовим льяндвіртом. Влада нацистів зразу дала розпорядження вилучити у євреїв цінні речі, виселити з добротних будиків, рекувізувати радіоприймачі.

В Обертин і Тлумач часто навідувався коломийський окружний староста, жорстокий нацист оберст (майор) Ганс Фолькман і льяндкомісар округи оберст Отто Вінклер, очільник коломийського гестапо (політична поліція), оберштурбан-фюрер СС Йосиф Допплер.

13 квітня 1942 року було проведено масштабну акцію проти євреїв. Силами Коломийського гестапо під керівництвом коменданта гестапо штурбан-фюрера СС Вальтера Вайсмана та солдатів Городенківської фельджандармерії під орудою гауптмана Альберта Зонге почалися масові розстріли євреїв Обертинщини. Понад тисячу жителів – дорослих і дітей – розстріляли на Окопищі. Інших конвоювали в Незвисько. Прив'язували жертвам каміння і зв'язаних кидали з порому посеред Дністра. Ще інші жертви знайшли свій спочинок у Велико-Кам'янецькому лісі. Молодих здорових євреїв етапували в Коломийське гетто, а пізніше до розстрільних ям у Шепарівському лісі. Так арийці вирішували єврейське питання.

Пошуківці Обертинського товариства «Просвіта» ім. Т. Шевченка відшукали чимало фотодокументів того тяжкого періоду, розпитали свідків тих кривавих подій.

Матеріалами зацікавились науковці Івано-Франківська та Львова. А нещодавно завітав у селище і равин єврейської громади Івано-Франківська Моше Лейб Колесник. Він обслуговує синагоги західного регіону України. Єврейська громада Івано-Франківська та юдеї з інших міст хочуть встановити меморіальний обеліск на згадку про страчених.

Просвітяни Світлана Яцик, Наталія Мосорко, Наталія Гринюк, Марія Лазоришин, Галина Гриліцька та координатор пошукових робіт Роман Яцик представили чимало документів і свідчень того часу. Велику роботу із встановлення правдивих фактів геноциду євреїв здійснила голова польського товариства ім. Францішка Карпінського Юлія Менщикова. Саме вона віднайшла одну з доньок обертинського фотографа Зоргера, Сою Зоргер, яка врятувалась у тому лихолітті.

Пошуки свідків тих подій тривають, збираються світлини, єврейські раритетні речі, спогади очевидців. До пошуків обертинських просвіт'ян можуть долучитися й інші просвіт'яни району.

Контактний телефон координатора проекту: 066 85 33 272 (Антон Левада).

Роман ЯЦИК, просвіт'янин

З РОСИ І ВОДИ!..

ВІТАЄМО!

Рада і Правління обласного об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка вітають із 55-річним ювілеєм голову Верховинського районного об'єднання «Просвіта» **Василя НАГІРНЯКА**.

З цієї приємної нагоди шлемо Вам наші щирі й сердечні вітання. Ваш багатий життєвий і професійний досвід, вболівання за кращу долю нашої країни принесли Вам заслужений авторитет серед колег, просвітан, краян.

Хай усе добре, зроблене з душею і натхненням, повертається до Вас сторицею.

Щиро зичимо подальших успіхів, енергії та наснаги у Ваших справах, нових починаннях і зверненнях на благо рідної «Просвіти» й неньки України.

* * *

Івано-Франківські обласне та міське об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка щиро вітають просвітан:

з нагоди 90-річного ювілею Марту МАЛКОШ,

активістку-просвітянку, скарбника міського осередку «Відродження» товариства «Просвіта», почесну членкиню міського осередку Союзу українок;

із днем народження:

Надію ІВАСИКА і Галину ТЕРЛЕЦЬКУ – членів Правління

міського товариства «Просвіта»; **Ірину ВУЛЬЧИН і Лідію СКРЕНТОВИЧ** – членів осередку «Відродження».

Прийміть слова щирої вдячності за активну життєву позицію і діяльність зі створення надійної духовної та інтелектуальної основи розвитку суспільства й особистості.

Щиро бажаємо вам міцного здоров'я, творчого натхнення і многих благословенних літ!

З роси і води!..

Голови ІФ ОО та МО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка Степан ВОЛКОВЕЦЬКИЙ і Василь БОЙКО

ВІДКРИТТЯ ІМЕНІ

МАЙЖЕ ДЕТЕКТИВНА ІСТОРІЯ

Книжка Василя ПІВТОРАКА-КНІГНІЦЬКОГО

«Повернення ведичної картини»

В рамках Всеукраїнського тижня юнацької книжки користувачі обласної бібліотеки для юнацтва відкрили для себе ще одне талановите ім'я – Василь Півторак-Кнігніцький – та книжку автора «Повернення ведичної картини». Це перший крок автора в літературу.

Книжка, в першу чергу, адресована шанувальникам пригодницької літератури. «То класичний містичний детектив з гострими кутами й несподіваними поворотами подій. Головний герой шукає правди, ховається від закону, переслідує, а тоді втікає від переслідування. Вірить у долю, у перевтілення, переносить на собі експерименти над душею і тілом. Він впізнає у знайомих людях чужі обличчя, пізнає в собі іншого, здатного протистояти гріху та спокусі, здатного протистояти Смерті» (Ольга Бреславська-Бойчук).

Це спроба розповісти про надзвичайну силу мистецтва, про загальнолюдські цінності, про минуле й сьогодення України.

Присутні в залі ознайомилися з картинами Василя Півторака-Кнігніцького, які приваблюють. У презентації взяли участь письменники: Євген Баран, Михайло Батіг, Ольга Бреславська-Бойчук, Світлана Бреславська-Кемінь, Олександр Букатюк, Ярослав Ткачівський, Василь Тулай і квартет саксофоністів музичного училища ім. Дениса Січинського.

Н. К.

СПОНУКА

ВОСКРЕСІННЯ НАЗАВЖДИ

Гарний, а головне вчасний подарунок отримали кіноглядачі. Називається він «Воскресіння». Нова голлівудська кінострічка про Спасителя. Час посту добре вибраний момент для демонстрування саме такого фільму. Картини розп'яття і мук Ісуса Христа знову і знову вражають і викликають відчуття вдячності, якої ніколи не буде забагато, бо людство у вічному боргу перед Христом за викуплення від гріха.

Окрім Христа, глядач побачить його апостолів і персонажів біблійної історії: Пилата, Каяфу, Марію Магдалину і частково Матір Божу. Головним героєм, гадаю, вигаданим, є трибун Клавдій, причетний до смерті, а, головне, воскресіння

ПРЕЗЕНТАЦІЇ

ПОСІЯНІ ЗЕРНА ПРОРОСТУТЬ

Спільна молитва, слово й пісня єднали нас на творчій зустрічі в НД «Просвіта». Тут відбулася презентація книжки оповідань «Правда і кривда» Адель Станіславської за участю поета, прозаїка, публіциста, громадського і державного діяча, директора видавництва «Український пріоритет» Володимира Шовкошитного.

В часі Великого посту творимо молитву покаяння, прощення й примирення. Дякую Богові, що почув мої благання, аби прийшли люди. І були на презентації цієї книжки ті, які вміють слухати, ділитись, любити, дарувати тепло і щирість та з якими було надзвичайно приємно бачитись, спілкуватись... Кажуть, світло бачиться там, де воно є. І світло йде до нас із небес. Адже Господь дарує нам надію, любов, тепло, зміцнює віру й робить людей добрішими.

А слово творить дива! З Господньої ласки слова лягали на папір і в Адель, коли вона писала оповідання. Вони цікаві, правдиві, відверті. І в них відображені людські взаємини – з масками та відкриті. Захоплюють читача живою мовою і хвилюють.

Саме оповідання «Правда і кривда» я прочитала у вступній частині. А презентацію прозової книжки відкрила авторка своїми поетичними рядками, мимоволі торкнувшись душі. Адель не байдужа до долі співвітчизників і вона своєю творчістю допомагає розкрити й осмислити сенс життя. Ця тенденція франківчанка, родом із села Марківці, що на Івано-Франківщині, Олександра Федорів (літературний псевдонім – Адель Стані-

славська) писала вірші з дитинства, хоч згодом здобула освіту бухгалтера. В її доробку дві поетичні збірки. Вона є співорганізатором та активною учасницею літературного осередку «Об'єднані словом».

Відкрив для себе нове літературне ім'я Адель Станіславської і Володимир Шовкошитний. На презентацію він привіз із Києва чимало книжок, виданих у видавництві «Український пріоритет», в тому числі своїх власних, які представив у залі «Просвіти».

Згодом «Маски-шоу, або Благими намірами» майстерно читали студентки Державного коледжу технологій та бізнесу Мар'яна Гаран і Юлія Острижнюк, яких підтримували у залі «Просвіти» викладач Андрій Випасняк та їхні друзів із коледжу. Це світлі й творчі молоді люди. Радю на моє запрошення відгукнулись і представники обласного ліцею для обдарованих дітей в особі Ірини Купчак та інших педагогів із благословення дирекції ліцею. Були на святі й студенти і викладачі ІФНТУНГ: сподвижник просвітянських ідей, доцент кафедри історії та політології І. П. Макаровський і доцент кафедри буріння О. Б. Марцінків, а також відомі просвітяни – голова ВБ ОУН-УПА Богдан Борович, історик-краєзнавець

ЮНІ ТАЛАНТИ

Коріння родоводу Шеґедів розлого розрослося на Долинщині, й сюди, в село Надіїв, охоче приїжджає талановита лауреатка численних конкурсів, вокаларка гран-прі, бандуристка і співачка Іринка. Приїжджає до бабусі Люби й дідуся, бо тут таке рідне повітря, пахне весною і над будинками бузьки літають, гнізда звивають, на полях поживу збирають.

Ось і нещодавно приїхали сім'єю до Долини, щоб віддати шану великому долинянину, поету, журналісту, просвітянину, доброму світлому чоловіку, Василю Олійнику, який відійшов у засвіти, але душа якого живе поміж людей, прислухається до весняних дощових крапель, вловлює пташині солоспіві й музику сонячних променів, проходитьесь зеленою травичкою на цвинтарній доріжці, тихо розмовляє з ангеликами, що злітають зі стелі просвітянської світлиці, до якої прийшло чимало долинян,

ДУШЕВНЕ

Я КІТ, ЯКИЙ ХОДИТЬ САМ ПО СОБІ

Так називалася літературна година, присвячена 85-річчю поетеси українського зарубіжжя Емми Андіївської, яку провела з учнями 6-А класу Коломийської ЗОШ № 4 бібліотекар Анна Міклова.

Треба сказати, Емма Андіївська – яскрава творча особистість, як вважають літературознавці. Вона народилася 19 березня 1931 року в Донецьку, який називався Сталіно. Початок війни застав її у Києві. Батька вбили як ворога, діти з матір'ю 1943 року виїхали в Німеччину. 1955–1957 рр. працювала на радіо «Свобода». З родиною переїхала до Нью-Йорка. Вийшла заміж за письменника Івана Кошелівця. Повернулася в Мюнхен, знову працювала на радіо. У 1992 році вперше за збіглий час побувала в Україні.

Творчість Емми Андіївської проявилася в гранях поетеси, прозаїка, худож-

Ісуса. Саме через сумніви, прозріння командира римських легіонерів глядач наново переживає складні почуття віри у Месію. Чимало кадрів є до певної міри ілюстрацією Євангелія, яке не всі ми знаємо. Але є прекрасні почуття співпереживання апостолам, Марії Магдалині, Клавдію, які ще і ще раз утверджують віру в Ісуса, в християнські цінності любові.

На жаль, зал кінотеатру «Люм'єр» заповнений ледь наполовину. Невже «Бетмен проти Супермена», коли вільного місця не було, має більшу вартість за «Воскресіння»? Сумно, панове, коли базові засади життя, віри поступаються місцем іграшкам, які в мистецькому вимірі мало значать. А Воскресіння знову буде.

Василь БАБІЙ, просвітянин

ТО ГОЛОС З РОДИННОГО КОРЕНЯ

гості зі Львова, Івано-Франківська, Калуша, Лолина, Коломиї, Рожнятова, Сівки-Калуської, Осмолоди. Тут із фотографій і портретів тепло променять добрі чуйні очі, тихо перемовляються шелестом сторінки книжок Василя Олійника, наче вітаються з кожним, хто прийшов, тримає слово, співав...

Іриночка хвилюється, адже в дев'ять років, хоч і брала участь у багатьох конкурсах, численних концертах, їй уперше доведеться співати на вечорі світлої пам'яті. Обрала пісню Володимира Івасюка «Мальви», адже на конкурсі здобула гран-прі за найкраще її виконання. Співала своїм маленьким, але чуйним, серденьком, розчуливши до сліз людей, які з болем відчують втрату товариша, радника, батька, опору родини, сина.

Друга пісня у вінок слави поета – це його ліричний вірш «Свічівна», музику

Петро Арсенич, письменник Степан Пушик, представники спільноти «Об'єднані словом» та інші.

Адель Станіславську тепло привітали: редактор книжки «Правда і кривда» – поетеса і прозаїк Оксана Тебешевська з Калуша, художниця Оксана Шевців-Мазур зі Львова – професійний художник-ілюстратор, авторка двох поетичних збірок та колега по перу Наталія Данилюк із селища Перегінське – авторка трьох поетичних збірок.

Слова подяки висловив відомий громадсько-політичний діяч, голова ОО ВУТ «Просвіта» імені Т. Шевченка Степан Волковецький.

На сцені сяяла ікона Ісуса Христа й мережилось слово з піснями. Їх виконували молоді й талановиті співаки: Вікторія Ваташук, та Василь Гергега, Анна Базовська, Тарас Гроссберг, концертмейстер Василь Семкович – клас старшого викладача Михайла Стефанюка, інституту мистецтв ПНУ імені Василя Стефаника.

Дякую всім і особі: заступникові директора ОТБ «Галичина» Ігорю Дебенку, журналістці Надії Семенкович, керівникові ВО «Українці Донбасу і Криму» Ларисі Пантелюк, художниці Галині Різничук та іншим приятелям і друзям.

Як би не було складно, та все більше людей долучаються до духовних зустрічей у «Просвіті». І вже проростають паростки посіяних зерен, що тишити. І на цій зустрічі в залі панувала святковість.

Марія СОЛОДЧУК, просвітянка, журналістка, сценаристка і ведуча

до якого написала відома композиторка, авторка більш як 300 пісень, член Національної асоціації композиторів України Світлана Гричко, а в її пісенному доробку є ще дві пісні на вірші Василя Олійника.

Край, який змалку огортає Іринку любов'ю, дав їй дзвінкий голос, любов до музики. Натхненна праця з вчительською вокалу й бандури Наталею Ковлевою відкриває дівчинці шлях професійної майстерності, приносить перемоги на конкурсах Фонду культури «Нові імена» 2015 року, зараз готується до конкурсів дитяче «Євробачення-2016», «Маленькі гіганти». А ще виступає на обласному радіо й телебаченні. Дівчинка мріє про велику професійну сцену і працює над здійсненням свого покликання.

Любов ЗОРИНА

РЕПЛІКА

СИМВОЛ? БРЕНД? ГРА?..

Невже символом чи брендом Івано-Франківська має стати жебрак? А жебрак відколи стає героєм публікацій міських і не тільки газет? А таки став. Такий собі Василь Парфан із села Підгір'я Богородчанського району. А може, й собі ініціювати ідею пам'ятника йому в Богородчанах?

Знаю цього чоловіка і не поділяю якогось дивного захоплення ним журналістами і, виявляється, митцями.

І що ж виходить? У Брюсселі хлопчик, що пісє. Він є символом гарної здорової дитини, що яскраво справляє нужду. В Чехії – фігура оголеного хлопчика з пісюном. А біля музею Кафки два чоловіки поливають (знаєте чим) мапу Чехії. В Римі, Парижі, Амстердамі, Відні повно фігур русалок, молодих дів, досконалих і прекрасних. А в нас – фігурка згорбленого жебрака.

Що ж виходить? Ми – країна жебраків? Та воно десь так і є, але цим не хизуються. В принципі, це справа смаку. Особисто мені таке не смакує. Як об'єкт здорового гумору – куди ще не йшло. Але ви мені вибачте: станіславський Кант В. Парфан. Чому не франківський Геракл?

До речі, краще поставити мідну чи бронзову фігуру Івана Франка, який крокує містом на стометрівці чи посадити його на лавку і там проводити читання франкових поезій. Не забули, що цьогоріч Каменяреві 160 років. І щось не пригадаю, що він десь прославляв жебраків. Навпаки є в нього казка «Без праці», з якої випливає мораль, що людині без праці ніяк. А людей, котрі жебрацтво ввели у ранг бізнесу, нині повно.

Так що, панове, дайте копійку, але на книжку, газету, журнал, кіно, театр, філармонію...

Василь БАБІЙ, просвітянин

АНОНС

**МИСТЕЦЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ
КОЗАЦЬКОЇ СЛАВИ
«ХОЛОДНИЙ ЯР-2016»**

**ЧЕРКАСИ, 23 квітня,
Долина троянд, 16.00–21.00;
ХОЛОДНИЙ ЯР, хутір Буда,
24 квітня, 14.00–17.00.**

«Тінь Сонця» (Київ), «Хорея козацька» (Київ), «Друже музику» (Одеса), «КораЛЛі» (Івано-Франківськ), «Вертеп» (Дніпропетровськ), «Спів братів» (Черкаси), «Шарж» (Ужгород), Тарас Компаніченко, Тарас Силенко, Володимир Гонський (всі – Київ).
Долучайся своєю присутністю!